

Förakt för de hushållsnära tjänsterna

REPLIK | Svar på insändare från Erik Anderson (K) den 24 april

■ Kommunisten Erik Anderson diskuterar hushållsnära tjänster med ett sådant förakt att han förmodligen önskat att dessa företag som nu startats och växer inte skulle finnas. De tusentals arbeten som skapats skulle gå tillbaka till noll. Och de personer som nu jobbar vitt i denna tjänstesektor skulle gå tillbaka och jobba i en svart sektor, med dåliga löner, inga kollektivavtal eller pensionsavsättningar. Kommunisten väljer för dessa tusentals människor arbetslöshet eller otrygga svarta jobb i stället för en trygg anställning och en lön. För mig är det obegripligt hur man som Erik Anderson kan göra skillnad på jobb och jobb. Jag förstår inte varför det inte är okej att ha ett företag som tillhandahåller hushållsnära tjänster. Reformen har skapat tusentals jobb, många av dem som anställts har också kommit direkt från arbetslöshet. Är det verkligen bättre att befinna sig i utanförskap och att inte kunna

försörja sig själv? I Erik Andersons värld är a-kassa eller socialbidrag att föredra framför att vara anställd i ett företag som städar. Är det bara jobb i offentlig sektor som är fina nog så kommer arbetslösheten att stiga till rekordhöjder. Jag antar att Erik Anderson dock stämmer in i lovsången av ROT-avdraget likt sina politiska gelikar. Det är således inget fel på att montera ett fönster hos någon, men att tvätta samma fönster är helt förkastligt. Det är en inställning som är helt ologisk och som inte leder till lägre arbetslöshet och fler jobb. Det är trots allt så att de nya jobben till största delen kommer i nya företag, inte minst i företag i tjänstebranschen. Jag ser till människan som har ett riktigt arbete att gå till, medan Anderson fokuserar på vem som får tjänsten utförd. Skulle Anderson fråga människan i fråga om denne vill behålla jobbet eller tvingas sluta till följd av Andersons politik är jag ganska övertygad om vad svaret skulle bli.

Annie Johansson (C)
Riksdagsledamot